

A magyar jövőkutatás jövőjéről – 8 kérdésre adott válaszok alapján.

a JTAB 2018. december 14.-i ülésére, a

VIII. Magyar (Jubileumi) Jövőkutatási Konferencia után

Most nem az eddigi eredmények bírálatáról van szó, hanem arról, hogy a konferencia pozitív légköréből hogyan lehetne pozitív előrehaladást elérni, megszervezni. Fontos lenne, hogy mindenki konkrét javaslatokkal éljen.

1. Milyen alternatívák állnak a magyar tudományos jövőkutatás előtt?

a./ egyéni kutatóként csatlakozni magyar és külföldi kutatásokhoz

b./ laza szerkezetben kutatásokat végezni szakmai kérdésekben. Tartalmi területekre van több javaslat: elméleti és módszertani tisztázások. Kutatni olyan témákat, amelyek előreláthatóan népszerűek lesznek, például a 2023-as atlétikai világbajnoksággal kapcsolatban a sport és az egészség összefüggése és jövője, vagy a technika területén az autó jövője, a hajléktalanokkal kapcsolatos jövő elképzelések a munkaerő, felnőtt szakképzés. Vagy a statisztikusokkal együtt a lakosság demográfiai problémáit, vagy a család, népesség kérdése. STB.....

Ez lenne az alapja a következő kérdésekre adható válaszoknak.

c./ megmaradunk abban a helyzetben, amiben vagyunk (az eredményeink nem ismertek, vagy nincsenek is), alapvetően nagy áttörésre nem számíthatunk. Nincs pénz, nincs tétje az előrelépésnek. A tudománypolitika éppen nem támogató jellegű.

2. Hogyan kellene népszerűsíteni a jövőkutatást?

a./ nincs mit népszerűsíteni és a média nem befogadó (az ok most mindegy)

b./ Konkrétan kell vizsgálni az ügyet. Ötletek kellenek. Pl. A konferencián megjelent szakemberek segítségével tartsunk vitákat és vigyük fel a youtube-ra. Legyen honlapunk, vagy blogunk. A facebook-on csináljunk jövőkutatási csoportot. (A technikai kivitelezésért nem tudunk fizetni)

c./Tartsunk programokat (szándékosan nem előadást írtam) PL: Ismerkedjünk meg a jövő autójával (film és magyarázat) a művelődési házakban, vidéken is. Elsősorban csatlakozzunk a TIT programjához – ennél konkrétabb nem kell! Keressük, hogy miért nem valósultak meg jónak tűnő előrejelzések a közelmúltban és fordítva: a kicsi valószínűségűek miért valósultak meg.

d./ középiskolákban az osztályfőnöki óra látszik egyetlen lehetőségnek. Ide témák kellenének, például a robotokról, az űrkutatásról – vetítéssel.

3. Szükség lenne egy másik szervezetre?

Jó lenne, mert lehetne pályázni, de nagy a felelősség és alapvetően nem hoz újat a tudományosság területén.

4. Az üzleti érdekeltség beszivárgására van-e lehetőség, javaslat?

Erre akkor lenne példa, ha már van referencia. Először szakmai és népszerűségi eredményeket kellene felmutatni. Ha nem látnak benne profitot nem kell. Nekünk kellene megváltozni, piacorientáltá válni.

5. Hogyan lehetne elérni, hogy a jövőkutatás a felsőoktatásban tantárgy legyen?

Elvileg van rá lehetőség, de a fontos és népszerű témákat már a szaktárgyak magukba olvasztották és nem fognak lemondani. A kar, az egyetem szakjához erősen alkalmazkodó tantárgyat kell kidolgozni, jó előadók kellene. Keressük meg azokat az oktatókat, akik most is tanítják (vagy valami nagyon hasonlót tanítanak) Figyelembe kell venni, hogy a hallgatók érdeklődése minden területen (a szakmai tárgyak esetében is) csökkent, csak azt fogadják el, ami érdekes is. Több helyen (egyetemeken, az önkormányzatok támogatásával) felnőtteknek, nyugdíjasoknak szerveznek oktatást – ezekhez kellene csatlakozni.

6. Hogyan kellene az iskolásokat és kisiskolásokat folyamatosan tájékoztatni?

A nekik írt folyóiratokban, interneten, pályázatokat kiírni és az interneten értékelni, a rajzokat népszerűsíteni a neten. Esetleg kutatásokba bevonni. Leginkább a tanárok nevelhetik őket a jövőbeli kockázatokkal kapcsolatban, a felelősségről. Adatokat lehetne gyűjteni azokról a tanárokról, akik ilyen stílusban nevelik a gyerekeket. Például kérdőíveket küldeni az iskolákba és ennek kapcsán megkeresni a tanárokat.

7. Milyen szervezetekhez lehetne fordulni az együttműködés érdekében?

Civil szervezetekhez, TIT tagszervezeteihez, Egyházi Jövőkutatási Bizottság, Orosz Jövőkutatási Csoport

8. Konkrét tervezés során ki vállalna konkrét munkát?

Kiss Éva, Gál Jolán, Szita Klári, Koncz Gábor és úgy vélem mások is.